

เงื่อนน้อยผจญภัย

ในท้องทะเลอันไกลโพ้น มีราชาแห่งท้องทะเลนามว่า ไทรทัน ปกครองอาณาจักรเงือกอยู่ด้วยความสุขสงบ คิง ไทรทันมีลูกสาวทั้งหมด 7 คน นางเงือกทุกคนสามารถว่ายน้ำไปบนผิวน้ำได้หลังจากอายุ 15 ปี แต่นางเงือกน้อยคนสุดท้องนั้นยังเด็กเกินไป เธอจึงเฝ้ารอคอย โดยฟังเรื่องราวเกี่ยวกับมนุษย์จากปากของเหล่าพี่ ๆ ที่ได้ประสบพบเจอ บอกเล่าความน่าอัศจรรย์ใจของโลกที่อยู่ด้านบน นางเงือกน้อยชอบใช้เวลาส่วนใหญ่ว่ายน้ำไปยังซากเรือที่จมลงสู่ก้นทะเล เรือที่เก็บสมบัติต่าง ๆ จากเบื้องบน ของใช้ที่เธอไม่เคยเห็นกลายเป็นของสะสมสุดโปรด นางเงือกน้อยมักจะเล่นของเหล่านั้นไปพร้อม ๆ กับการร้องเพลง โดยมีฝูงปลารายล้อมเป็นเพื่อน เสียงอันก้องกังวานของเงือกน้อยขึ้นชื่อว่าไพเราะที่สุดในท้องทะเล ในที่สุดเมื่อถึงเวลาที่เงือกน้อยอายุครบ 15 ปี เธอก็รีบว่ายน้ำขึ้นสู่ผิวน้ำ ภาพที่เห็นคือเรือลำใหญ่ บนเรือบรรเลงดนตรีไพเราะ กะลาสีกำลังเดินร่ายอยู่บนดาดฟ้า เธอเห็นชายหนุ่มรูปงามคนหนึ่ง ที่ดูเหมือนทุกคนบนเรือต่างให้ความสนใจและเคารพยำเกรง “เขาต้องเป็นเจ้าของแน่ ๆ” นางเงือกน้อยคิด และรู้สึกประทับใจชายหนุ่มคนนั้นทันที นางเงือกน้อยเพลิดเพลินกับภาพตรงหน้าได้เพียงไม่นานก็เกิดพายุโหมกระหน่ำ ลูกเรือทุกคนพยายามคุมใบเรือและพวงมาลัยเรือเอาไว้เพื่อต้านแรงลมนั้น แต่คลื่นโหมแรงน่ากลัวจนในที่สุดเรือก็พลิกคว่ำ ร่างของชายหนุ่มรูปงามคนนั้นกระเด็นตกเรือในทันที เงือกน้อยตกใจมาก เธอรู้ว่ามนุษย์ไม่สามารถอยู่ใต้น้ำได้นาน จึงรีบพุ่งตัวดำดิ่งลงไปอย่างรวดเร็ว แล้วคว้าคอเสื้อของชายคนนั้นเอาไว้ ก่อนที่จะว่ายน้ำขึ้นสู่ผิวน้ำให้เร็วที่สุด ทั้งสองลอยคออยู่ในน้ำกระทั่งพายุสงบ ช้า นางเงือกน้อยมองเห็นหาดทราย เธอพยายามพาร่างที่นิ่งไม่ไหวติงของเจ้าชายขึ้นฝั่ง และจ้องมองใบหน้าอันหล่อเหลานั้นพลางรำพึงว่า “เขาตายแล้วหรือ” เธอเริ่มร้องเพลงเศร้า แต่ทันใดนั้นเจ้าชายก็เริ่มขยับตัว “โอ้ คุณเป็นยังไงบ้าง” เงือกน้อยถามพร้อมตะแหันหน้าผากของเธอ ในตอนนั้นเองเธอก็ได้ยินเสียงผู้คนมากมายกำลังตรงมา เธอจึงรีบว่ายน้ำไปหลบอยู่ตรงโขดหิน มองดูเจ้าชายถูกผู้คนทำการช่วยเหลือ โดยที่เธอไม่รู้ตัวด้วยซ้ำว่า ใครทำให้เขารอดชีวิตมาได้ เงือกน้อยกลับไปยังท้องทะเล เมินเฉยต่อเหล่าพี่ ๆ ที่อยากรู้ว่า การเดินทางไปโลกเหนือนี้ของเธอเป็นยังไงบ้าง เธอนิ่งเงียบ รู้สึกเศร้าหมอง เพราะตกหลุมรักเจ้าชายเข้า และแล้วเธอก็นึกถึงเรื่องราวของแม่เมดแห่งท้องทะเล ผู้ที่สามารถดลบันดาลอะไรก็ได้ เงือกน้อยไม่นึกกลัวเลยสักนิด เธอรีบไปหาแม่เมดในทันที เมื่อพบกับแม่เมด เงือกน้อยได้บอกไปว่าเธอต้องการจะมีขาแบบมนุษย์ เพื่อที่จะได้อยู่กับเจ้าชาย “ไม่มีปัญหาอะไรที่รัก เรื่องง่าย ๆ” แม่เมดบอก “แต่ก็ต้องมีข้อแลกเปลี่ยน ฉันขอแลกเสียงของเธอกับขาคุณนี่” นางเงือกน้อยตกใจ เสียงของเธอคือสิ่งมีค่าที่ทำให้ใคร ๆ ต่างหลงรัก “เธอไม่จำเป็นต้องใช้มันนี่สาวน้อย เธอทั้งสวย น่ารัก ทำให้เจ้าชายหลงรักได้ไม่ยากอยู่แล้ว” แม่เมดพูดต่อ “อ้อ แต่มีข้อแม้นะ ถ้าเจ้าชายแต่งงานกับคนอื่นไปละก็ วันรุ่งขึ้นเธอก็จะตาย และเสียงของเธอจะอยู่กับฉันไปตลอดกาล แต่ใครจะรู้ เขาอาจจะเลือกเธอก็ได้” เงือกน้อยครุ่นคิด “ว่ายังไง ฉันไม่มีเวลาทั้งวันนะ” ในที่สุดนางเงือกน้อยก็ตอบตกลง แม่เมดจึงร่ายมนตร์ทันที เธอรู้สึกเหมือนถูกหมุนเหวี่ยง และเมื่อลืมนาทีตื่นขึ้น เธอก็อยู่บนชายหาดที่เคยช่วยเจ้าชายเอาไว้ และที่น่าตกใจคือ ความฝันของเธอเป็นจริงแล้ว หางของเธอหายไป เธอมีขา! “คุณผู้หญิง คุณมีปัญหาหรือเปล่า” ไม่ใช่ใครอื่นนอกจากเจ้าชายที่เฝ้าประโยชน์นี้ นางเงือกน้อยพยายามจะพูดอะไรบางอย่าง แต่ไม่มีเสียงได้ออกจากปากของเธอ “พูดไม่ได้หรือ” เขาถาม นางเงือกน้อยส่ายหัว “โอ้! ฉันจะไปหาหมอที่ปราสาท คุณสามารถล้างเนื้อล้างตัวที่นั่นและหาเสื้อผ้าแห้ง ๆ มาใส่ได้” นางเงือกน้อยมีความสุขมากที่ได้อยู่กับเจ้าชาย คืนนั้นเจ้าชายพาเธอชมรอบ ๆ ปราสาท เล่าเรื่องราวต่าง ๆ ให้เธอฟัง แม้จะไม่ได้ใช้เสียงพูดคุยกัน แต่เจ้าชายทราบดีว่า เธอเข้าใจทุกอย่างที่เขาพูด เจ้าชายรู้สึกดีที่มีนางเงือกน้อยเคียงข้าง แต่ก็อดนึกถึงเจ้าของเสียงอันไพเราะ ที่ช่วยชีวิตเขาตอนเรือล่มไม่ได้ เจ้าชายมั่นใจว่าผู้หญิงที่อยู่ข้างเขาตอนนี้ไม่ใช่เธอคนนั้น ขนาดพูดยังไม่ได้นับประสาอะไรกับร้องเพลง วันต่อมาเจ้าชายได้ทราบข่าวจากราชาว่า เขาจะต้องแต่งงานกับเจ้าหญิงจากเมืองใกล้เคียง นางเงือกน้อยรู้สึกเศร้ามาก เพราะเธอรู้ว่าเธอจะเกิดอะไรขึ้น หลังจากที่เจ้าชายแต่งงานไปแล้ว ทว่าเจ้าหญิงที่แสนเอาแต่ใจองคั้นนั้น กลับมีเสียงของเธออยู่กับตัว เพราะแม่เมดนำเสียงของเธอไปให้กับเจ้าหญิงองคั้นนี้ เจ้าชายขอให้หญิงสาวร้องเพลง ซึ่งเสียงนั้นก็คือเสียงที่เขาเคยได้ยิน เจ้าชายรู้สึกดีใจมาก ที่ได้เจอคนที่ตัวเองตามหา นางเงือกน้อยพยายามฝืนยิ้มด้วยความยินดี ทั้งที่มีความเศร้าโศกอยู่เต็มหัวใจ วันรุ่งขึ้น เงือกน้อยไปที่ทะเลและได้พบกับเหล่าพี่สาวของเธอที่มาพบยังผิวน้ำด้วยความ

เป็นห่วง นางเงือกน้อยเล่าเรื่องราวให้กับพี่สาวของพวกเธอได้ฟัง เหล่าพี่ ๆ บอกว่าไม่ต้องเป็นห่วงและให้เธอลับขึ้นฝั่งไป แล้วค่อยมาพบเจอกันใหม่ในวันต่อมา เมื่อนางเงือกน้อยมาเจอกับพี่ ๆ อีกครั้ง เธอพบว่าผมอันยาวสลวยของพี่ ๆ นั้นหายไป เพราะพวกเธอได้ตัดมันทิ้งหมดออกมามอบให้แม่มดทะเลเพื่อแลกกับมิด แม่มดมอบมิดนั้น เพื่อให้นางเงือกน้อยไปปลิดชีพเจ้าหญิง เพื่อที่งานแต่งงานจะได้ไม่เกิดขึ้น ไม่ต้องตาย และสามารถกลับไปเป็นนางเงือกได้อีกครั้ง นางเงือกน้อยรับมิดมา เพราะรู้ถึงความหวังดีของพี่ ๆ แต่เธอตั้งใจไว้แล้วว่า จะไม่ทำร้ายเจ้าหญิงองค์นั้น เหล่าพี่สาวนางเงือกกลับไปยังวังใต้ทะเล และพบกับพ่อซึ่งกำลังโกรธเกรี้ยว ซักถามว่าพวกเธอไปไหนมา และน้องสาวคนสุดท้ายหายไปไหน เหล่าพี่สาวเล่าเรื่องทุกอย่างที่เกิดขึ้นให้ราชาฟัง เมื่อราชาทราบขึ้นไปยังผิวน้ำ และเห็นเรือซึ่งจัดพิธีแต่งงาน จึงรู้ได้ทันทีว่านางเงือกน้อยไม่ได้ลงมือ ราชาทราบจึงไปหาแม่มดทะเล แม่มดใจร้ายหัวเราะขึ้น บอกว่าวิธีเดียวที่จะช่วยลูกสาวของเธอได้ก็คือ มอบคทาของราชาให้กับนาง ราชาทราบไม่มีทางเลือก จึงจำเป็นต้องมอบคทาให้แม่มดหัวเราะอย่างบ้าคลั่งกับชัยชนะของตัวเอง และรีบขึ้นไปยังผิวน้ำ เพื่อดูงานแต่งงานนั้น นางแปลงร่างเป็นอสุรกายคล้ายปลาหมึกตัวใหญ่มากแล้ว นางเงือกน้อยเห็นดังนั้นจึงรู้ทันทีว่า ต้องปกป้องทั้งเจ้าชายและว่าที่เจ้าสาวของเขา เธอหยิบมิดเล่มนั้นของแม่มดขึ้นมา ทว่าแม่มดก็ใช้หนวดปลาหมึกคว้าเธอเอาไว้เหวี่ยงไปมา และในที่สุดก็เหวี่ยงไปถูกอกของแม่มดเอง มิดเล่มนั้นถูกปักกลางอก ความเจ็บปวดทำให้แม่มดปล่อยนางเงือกน้อยให้เป็นอิสระ และเจ้าชายก็ยิงธนูไปยังอสุรกายตนนั้น แม่มดจมนลุ่มสู่น้ำ และเสียงของเงือกน้อยก็กลับมาหาเธออีกครั้ง เจ้าหญิงผู้เป็นว่าที่เจ้าสาวตะโกนออกมาด้วยความโกรธและตกใจว่า “อาณาจักรนี้มันช่างป่าเถื่อน ! เจ้าชายจะไม่มีวันได้แต่งงานกับคนที่เหมาะสมหรอก” เสียงที่ออกมานั้นไม่ใช่เสียงที่เจ้าชายเคยได้ยิน เขารู้ทันทีว่าเขาเข้าใจผิด จากนั้นเงือกน้อยก็เริ่มร้องเพลง และเจ้าชายก็รู้ทันทีว่า นี่แหละคือคนที่เขาตกหลุมรักจริง ๆ คทากลับมาอยู่ในมือของราชาทราบ และเขาก็เห็นดีเห็นงามว่า เจ้าชายรูปงามคนนี้สามารถปกป้องลูกสาวของเขาได้ จึงส่งนางเงือกน้อยกลับขึ้นเรือ “ผมนึกแล้วว่า เป็นคุณมาตลอด แต่งงานกับผมนะ” นางเงือกน้อยพยักหน้าตอบรับด้วยความปิติ งานแต่งงานบนเรือถูกจัดขึ้นอีกครั้งท่ามกลางความยินดีของทั้งคนและเหล่าเงือก จากนั้นเจ้าชายและนางเงือกน้อยก็ได้ครองรักกันอย่างมีความสุขสืบไป